

ONDERWIJSWOORDVOERDER RONALD BUIJT
NEEMT AFSCHIED VAN GEMEENTERAAD

‘Ik pleit al jaren voor een Rotterdamse onderwijscode’

Ronald Buijt werkt 's nachts als planner bij een transportbedrijf. Hij combineert zijn baan met het fractievoorzitterschap van Leefbaar Rotterdam, de partij waarvoor hij sinds 2006 in de Rotterdamse gemeenteraad zit en vanaf 2010 onderwijswoordvoerder is. In maart neemt hij afscheid. Voor zijn vertrek wil hij nog graag enkele onderwijskwesties aankaarten waar volgens hem te omfloerst over gesproken wordt.

TEKST RONALD BUITELAAR

WELK ONDERWERP HOORT VOLGENS JOU ALS EERSTE AANGEKAART TE WORDEN?

‘Het allergrootste probleem is dat het niet goed gaat met het Rotterdamse mbo. Misstanden in het mbo zorgen dat leerlingen onvoldoende leren en niet juist voorbereid worden op de arbeidsmarkt. Omdat de meerderheid van de mbo-populatie uit allochtone leerlingen bestaat wordt al snel gezegd dat wij allochtonen bashen. Het tegendeel is waar. Rotterdam is een echte-mbo stad en het is daarom van groot belang dat elke mbo'er de best mogelijke opleiding krijgt.’

‘Misstanden in het mbo zorgen dat leerlingen onvoldoende leren en niet juist voorbereid worden op de arbeidsmarkt’

‘Er zit een categorie leerlingen op het mbo die het voor anderen verpest. Etterbakkies, die lesgeven een hel maken’

WAAR BASEER JE OP DAT HET MET HET HELE ROTTERDAMSE MBO SLECHT GAAT? ‘Ik moet natuurlijk niet generaliseren, want er zijn echt hele goede opleidingen, maar ik constateer dat het imago van het mbo niet voor niets zo slecht is. Dat komt onder andere omdat we als samenleving een theoretische opleiding ten onrechte waardevoller zijn gaan vinden dan een praktische. Ouders bewegen daarom hemel en aarde om hun kinderen op een andere vorm van onderwijs te krijgen dan het vmbo en mbo.’

MAAR EEN SLECHT IMAGO WIL TOCH NIET ZEGGEN DAT DE OPLEIDING OOK WERKELIJK SLECHT IS? ‘Terecht of onterecht, veel autochtone ouders willen niet dat hun kind op een vrijwel zwarte school terecht komt omdat ze dat slecht voor hun kind vinden. We kunnen wel doen of dat niet zo is, of die ouders van discriminatie betichten, maar het zou beter zijn om het daar eindelijk eens serieus met elkaar over te hebben. Wat het mbo betreft komt daar nog bij dat er geen leerlingen geweigerd mogen worden. Er zit daardoor een categorie leerlingen op het mbo die het voor anderen verpest. Ik heb het met eigen ogen gezien. Te laat komen, petjes ophouden, de hele les ongeïnteresseerd met de telefoon in de weer. Etterbakkies die het lesgeven tot een hel maken. Wat mij stoort is dat we ons altijd maar bezig houden met het toekomstperspectief van die paar kwaadwillende leerlingen in plaats van ons te richten op het werkplezier van docenten en de inzet van goedwillende leerlingen.’

ZEGT DAT AFWIJKENDE GEDRAG IETS OVER DE LEERLING OF OVER DE DOCENT? ‘Ik pleit niet voor niets al jaren voor een Rotterdamse onderwijscode. Daar wordt vaak wat lacherig over gedaan. Het wordt voorgesteld alsof ik alle scholen dezelfde code wil opleggen. Integendeel. Ik kan me voorstellen dat bij een gymnasium een andere code geldt dan bij een vmbo basis/kader vmbo. Waar het mij om gaat is dat ouders, leerlingen en docenten erop kunnen rekenen dat elke Rotterdamse school eigen uniforme afspraken hanteert. Afspraken waar iedereen zich aan moet houden en waar consequenties uit volgen als je daar stelselmatig maling aan hebt.’

WAT ZIJN DIE CONSEQUENTIES? ‘Het moet voor Rotterdamse scholen mogelijk worden om leerlingen die zich niet gedragen te verwijzen naar een voorziening waar ze minimaal een jaar zeer gedisciplineerd onderwijs volgen. Daarna krijgen ze een nieuwe kans. Ik weet zeker dat zo’n maatregel leerlingen vooruit helpt én bijdraagt aan de oplossing van het lerarentekort. Als docenten weten dat er op Rotterdamse scholen orde heerst, zullen ze eerder bereid zijn om in de stad te komen werken. Wat mij betreft voeren we dan gelijk salarisdifferentiatie in, zodat goede leraren ook beter beloond worden.’

BENADERT DAT JE IDEALE ONDERWIJS? ‘Gedeeltelijk. Wat mij betreft gaan we meer de kant op van Finland. We zijn op mijn initiatief in 2015 met de raadscommissie een week naar Helsinki geweest en ik ben erg onder de indruk geraakt van wat ik daar zag. Kleine klassen, universitair opgeleide docenten en een totaal andere inrichting van het onderwijs. Tot je 7e lekker spelen, van 8 tot 16 naar een mix van basis- en voortgezet onderwijs en pas daarna een keuze maken voor een vervolgopleiding. Verschillen zijn er natuurlijk. Zo zou ik in Nederland die overstap naar vervolgonderwijs liever rond 14 jaar maken. Ook heeft Helsinki minder anderstaligen dan Rotterdam waardoor onze uitdagingen aanzienlijk groter zijn. Maar los daarvan kunnen wij nog veel leren van het Finse onderwijsstelsel.’